

694 nituntur longo vestigia ponere clivo.
695 Tantum aberant summo quantum semel ire sagitta
696 missa potest; flexere oculos et mersa palude
697 cetera prospiciunt, tantum sua tecta manere.

Ovidius, Metamorphoses 8.664-697

Tekst 2

Ovidius' autobiografie

55 Utque ego maiores, sic me coluere minores,
56 notaque non tarde facta Thalia mea est.
57 Carmina cum primum populo iuvenilia legi,
58 barba resecta mihi bisve semelve fuit.
59 Moverat ingenium totam cantata per urbem
60 nomine non vero dicta Corinna mihi.
61 Multa quidem scripsi, sed, quae vitiosa putavi,
62 emendaturis ignibus ipse dedi.
63 Tunc quoque, cum fugerem, quaedam placitura cremavi,
64 iratus studio carminibusque meis.
65 Molle Cupidineis nec inexpugnabile telis
66 cor mihi, quodque levis causa moveret, erat.
67 Cum tamen hic essem minimoque accenderer igni,
68 nomine sub nostro fabula nulla fuit.
69 Paene mihi puero nec digna nec utilis uxor
70 est data, quae tempus perbreve nupta fuit.
71 Illi successit, quamvis sine crimine coniunx,
72 non tamen in nostro firma futura toro.
73 Ultima, quae mecum seros permansit in annos,
74 sustinuit coniunx exulis esse viri.
75 Filia me mea bis prima fecunda iuventa,
76 sed non ex uno coniuge, fecit avum.
77 Et iam complebat genitor sua fata novemque

78   addiderat lustris altera lustra novem.
79   Non aliter flevi, quam me fleturus ademptum
80   ille fuit. Matris proxima busta tuli.
81   Felices ambo tempestiveque sepulti,
82   ante diem poenae quod periere meae!
83   Me quoque felicem, quod non viventibus illis
84   sum miser, et de me quod doluere nihil!
85   Si tamen extinctis aliquid nisi nomina restant,
86   et gracilis structos effugit umbra rogos:
87   fama, parentales, si vos mea contigit, umbrae,
88   et sunt in Stygio crimina nostra foro,
89   scite, precor, causam (nec vos mihi fallere fas est)
90   errorem iussae, non scelus, esse fugae.
91   Manibus hoc satis est: ad vos, studiosa, revertor,
92   pectora, quae vitae quaeritis acta meae.
93   Iam mihi canities pulsus melioribus annis
94   venerat, antiquas miscueratque comas,
95   postque meos ortus Pisaea vinctus oliva
96   abstulerat deciens praemia victor eques,
97   cum maris Euxini positos ad laeva Tomitas
98   quaerere me laesi principis ira iubet.
99   Causa meae cunctis nimium quoque nota ruinae
100   indicio non est testificanda meo.

Ovidius, Tristia 4.10.55-100